

ва възможността за включване на рационалните очаквания (ако такава информация съществува) в макроикономическите модели и начина за решаването им.

Авторът се извинява за невъзможността да включи емпирична част поради липсата на подходяща информация. Що се отнася до емпиричното използване на логистичния модел за проверка на хипотезата за рационални очаквания, се препоръчва публикуваната вече статия на П. Иванова, Д. Лазаров "Logit моделът и хипотезата за рационалните очаквания" в сп. "Статистика", бр. 5/2001 г.

ХИПОТЕЗАТА ЗА РАЦИОНАЛНИТЕ ОЧАКВАНИЯ

Въведена за първи път от John F. Muth през 1960 г., през 70-те години идеята за рационалност на очакванията на икономическите агенти прави истинска революция. В основата на тази идея е допускането, че очакванията на икономическите агенти са истински условни очаквания в статистическия смисъл на думата (Evans, G. W., S. Honkapohia). Предполага се, че икономическите агенти (домакинства, фирми и институции): 1) знайт същинския икономически модел, въз основа на който се генерират икономическите резултати, и по този начин съобразяват своите очаквания с тези на останалите агенти¹; 2) имат същата информация за икономическата ситуация като държавната администрация и всяко нейно действие въз основа на тази информация може да бъде предвидено и би довело до такава реакция от страна на икономическите агенти, която нулира политическата инициатива от администрацията. Може да се заключи, че параметрите на икономическите модели са функции на политическата променлива и ще се променят в отделните случаи на промяна на политическата променлива (Klein, Z.). Последното заключение е най-отличителна черта на моделите с включени рационални очаквания и е в основата на отправяна критика към традиционните "механични" модели.

Бихме могли да запишем хипотезата за рационалните очаквания по следния начин:

$$S_{t+1}^e = E \langle S_{t+1} | I_t \rangle,$$

където:

S_t е равнището сега (има се предвид моментът на разглеждането); S_{t+1} - реалното изражение на променливата след една година; S_{t+1}^e - прогнозираното равнище (e) на променливата за следващ период, като самата прогно-

¹ При равновесните рационални очаквания, въведени от Townsend (1978) и Evans (1983), не се допуска рационалност на очакванията само за един агент, когато останалите не притежават такива.